

студентів-психологів через те, що комунікативні уміння є важливим інструментом професійної діяльності майбутнього психолога.

Список літератури:

1. Куницына В.Н. Межличностное общение. Учебник для ВУЗов / В.Н. Куницына, Н.В. Казаринова, В.Н. Погольша. – СПб.: Питер, 2001. – 544 с.
2. Абрамова Г.С. Практическая психология. / Г.С. Абрамова. – Екатеринбург: Деловая книга, 1999. – 512 с.
3. Рамазанова Э.А. Формирование коммуникативных умений. Международный студенческий научный вестник / Э.А. Рамазанова, Е.А. Ведешкина, Р.Г. Парванян. – 2015. – № 5-4.
4. Неверова А. В. Использование деловых игр в учебном процессе для повышения мотивации к профессиональному росту // Молодой ученый / А.В. Неверова. – 2011. – №7. Т.2. – 108-110 с.

*Письменицька Ю.А., Каблаш В.В.
м. Харків, Україна*

Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДОГО ВИКЛАДАЧА

На сьогоднішній день іде розвиток модернізації та удосконалення професії викладача у ЗВО. Це вже призвело до оновлення педагогічного складу на кафедрах різних спеціальностей і тому буде доцільним щоб молоде покоління замислилось над такими питаннями як: що саме дає освітня підготовка майбутнім фахівцям? Та що сам молодій викладач може зробити для того, щоб набути професіоналізму у своїй справі?

Для початку, визначимо, які переваги є для нас у цій професії:

- Надбання нових навичок та знань;
- Вивчення та обробка великого потоку інформації та різні форми її подання;
- Постійна робота над покращенням рівня лідерських здібностей.

Ця професія досить активна, якщо до неї гідно відноситись, і тому вона спонукає до регулярного самовдосконалення та саморозвитку.

Якщо ви будете мати позитивне ставлення до життя та своєї роботи – неодмінно досягнете успіху. [1;3]

По-друге, що саме може нам дати фахова підготовка у ЗВО:

- Набір лекцій із необхідною базою знань;
- Практичні заняття для детального розбору, практикування та закріплення лекційних знань;

- Можливість попрацювати із викладачами (різних фахових ступенів) у всеможливих наукових роботах: у конференціях; наукові статті; науково-ітогові роботи тощо.

- Та звісно ж є чудова нагода потрапити до цікавого гуртка на базі ЗВО чи також культурно розвиватись приймаючи участь у культурних заходах (концертах, тощо). [3]

Немаловажним є факт замотивованості студента у навчальному процесі.

В-третє, що може сам молодий фахівець зробити задля свого розвитку:

- Займатися спортом (найкориснішим, ефективнішим, та врешті-решт економічно затратним у часі є пробіжка та невеличкий комплекс розминки для пробудження організму та утримання його у тонусі);

- Займатись саморозвитком, не тільки за фахом а й у різноманітних напрямках які вам до вподоби (можна знайти різноманітні курси, книжки, також онлайн; обов'язково є лекції із вільним входом в університетах, галереях, коворкінг-центрах тощо; також є музеї, виставки, театри).

У кожної людини є лідерський потенціал, який неодмінно треба розвивати та особливо молодому викладачу, для того щоб:

- Вміти тримати себе у будь-якій ситуації (професійній, екстремальній, соціальній тощо);

- Поставити себе гідно у соціальному середовищі (у колективі, перед начальством, серед студентів тощо);

- Вміти з легкістю знаходити рішення різноманітним проблемам;

- Не відставати у часі та мати потребу у самоактуалізації. [1]

Одним із ключових каталізаторів активності молодого викладача є самоактуалізація. За словами Абрахама Маслоу, саме ця потреба людини є бажанням самореалізовуватись у цьому житті, тобто бути тим ким хочеш та мати хист та вміння для цієї роботи також. [2]

Молодий викладач повинен пізнавати постійно щось нове, оновлювати набуте; випробувати свої навички, знання і вміння у професійній діяльності у житті загалом; досягати нових горизонтів і мати нагоду реалізовувати особистісні можливості. Це усе є неодмінними складовими саморозвитку, удосконалення умінь та знань молодого викладача як дійсно творчого суб'єкта навчального процесу. [2]

На основі розглянутої проблеми можемо сформулювати такі висновки:

1) Молодому викладачеві потрібно завжди розвиватись, самоудосконалюватись і, таким чином, самоактуалізовуватись як особистість і як майбутній професіонал.

2) Якщо нічого не робити з вище сказаного, то посліднують негативні психологічні чинники, а саме: підвищена тривожність, неспокій, занижена самооцінка. Але це не є складовими для молодого викладача, як лідера для студентів, бо саме лідер може повести за собою та навчити новому та цікавому а також спонукати до подальшого навчання.

Список літератури:

1. Романовський О.Г. Лідерські якості в професійній діяльності : навч. посібник / О.Г. Романовський, С.М. Резнік, Т.В. Гура, Ю.І. Панфілов, Б.Р. Головешко, В.В. Бондаренко – Харків : НТУ "ХПІ", 2017. – 143 с.
2. Маслоу А. Самоактуалізація личности. Психология личности. Тексты / А. Маслоу. – М., 1982. – 120 с.
3. Романовський О. Г. Педагогіка успіху : підручник / О. Г. Романовський, В. Є. Михайличенко, Л. М. Грень ; Нац. техн. ун-т "Харків. політехн. ін-т". – Харків : НТУ "ХПІ", 2011. – 322 с.

*Шабаліна М.О., Милославська О.В.
м. Харків, Україна*

Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна

ЛІДЕРСТВО ЯК ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН

Лідерство є одним з унікальних феноменів суспільного життя, пов'язаного з реалізацією владних функцій. У психологічній науці лідерство визначають як зосередження групових процесів, а лідер - це член групи, який інтегрує групові процеси і відносини [1; 2]. Лідерство розглядається, також як характеристика самої особистості. З цієї точки зору лідер - це людина, яка володіє найбільшим, порівняно з іншими членами групи, набором бажаних рис особистості і характеру і спонукає інших до виконання групового завдання [1; 2].

Дослідженням проблеми лідерства займалися як вітчизняні, так і зарубіжні вчені (Р. Л. Дафт, Н.М Лебедева, Е. Роуз, П. Сорокін Е. Р. Ясін, Ф. Хайек та ін). Такі вчені як Р Таннебаум, В. Вэшлер і Ф. Массарік під лідерством розуміють міжособова взаємодія, яке проявляється в конкретній ситуації з допомогою